

NAS GLAS

Glasilo Osrednje Zveze javnih
nameščencev in upokojencev

:: za Slovenijo v Ljubljani. ::

Cena posamezne številke 1 Din.

„NAS GLAS“ izide vsakega desetega,
dvajsetega in zadnjega v mesecu.

Celoletna naročnina . . . Din 40.—

Polletna naročnina . . . „ 20.—

Četrletna naročnina . . . „ 10.—

Za inozemstvo je dodati poštnino.

Oglasi po ceniku.

Uredništvo: Anton Adamič, Ljubljana, Bohoričeva ulica številka 12. Rokopisov ne vrača, ako se ne priloži znamk. Dopise v latinici in cirilici sprejema le podpisane in zadostno frankirane. Rokopise je adresirati le na urednika.

Upravništvo: Na naročila brez denarja se ne oziramo. Naročnina naj se pošilja po nakaznici oziroma položnici le v Ljubljano, Vodnikov trg št. 5/1. Tja je pošiljati tudi zbirke za naš tiskovni sklad.

Manifestačni zbori.

(Konec.)

Fulgura frango!

Za besedo se je priglasil tudi g. Haskiewicz, ki je navajal več drastičnih primerov o poslovanju centralnih oblasti, ko je šlo za odmero pokojnin. On ne veruje, da bi resolucije kaj zalegle, ki romajo druga za drugo v koš. — Merodajni bodo vprašali: Odkod pa denar? Govornik je plediral za to, naj se ob predložitvi resolucij nasvetuje tudi viře za dohodke, s čimer se naj pokrijejo višji izdatki za državne nameščence, kakor redukcija ministrstev, odtegnitev reprezentančnih cigaret, restringiranje neštetih komisij itd. Za vse imajo denar, samo za nas ne!

V sklepnem govoru je poudarjal predsednik O. Z. g. Lilleg, da se je nekoč že predlagalo, naj se poviša trošarina za 1 Din pri litru alkohola. Toda kaj se je odgovorilo na ta predlog? — Da bi ta davek ne bil popularen za one kraje, kjer trošarine sploh ne poznajo. Strokovne organizacije niso tu, da bi dajale realnih podatkov, kje se naj poiščejo novi viri za izdatke. To je stvar finančnega ministra samega! V trinajstmilijardnem proračunu je svota 13 do 19 milijonov, ki bi bila potrebna n. pr. za prevedbo kronskih upokojencev, tako malenkostna, da sploh ni vredno govoriti o tem.

Gospod predsednik je nato ostro bičal one mlečneže, ki stoje še vedno ob strani organizacij in pozival zborovalce, naj podpisajo tudi naše glasilo, ne samo za naročivjivo, pač pa tudi s prispevki. Vsak organiziran nameščenec mora biti tudi naročnik Našega Glasa!

Prečitela se je naposled resolucija glede znanih 12 točk, kakor izplačilo dolgovane razlike, pomaknitev Ljubljane, Maribora itd. v I. drag. razred, prevedba kronskih penzij v dinarje, zvišanje stanarine do izmere, ki odgovarja današnji najemini, revizija zakona o civilnih državnih nameščencih v zvezi z razvrstitveno uredbo, priznanje izvestnih nadaljnih olajšav pri voznjah na železnici za upokojence in člane njihovih rodbin, izdajo pravilnika o predjemih na službene prejemke, izplačevanje neokrnjenih draginskih doklad onim upokojencem, našim državljanom, ki morajo bivati iz tehtnih razlogov v inozemstvu, ukinitvev premeščenj iz političnih razlogov, kar naj velja tudi pri eventualni redukciji, priznanje posebnih doklad rezervnim častnikom — državnim nameščencem — za dobo vojne službe, oprostitev državnih nameščencev od plačevanja komorskih doklad — in ukinitvev določbe zakona o proračunskih dvanaestih na mesec december 1925 — ma-

rec 1926, s katero se zvišuje najmanjši rok za pridobitev penzijske pravice od 10. do 15 let. Vse te zahteve državnih nameščencev in upokojencev so vladi in narodni skupščini dobro znane že iz resolucije Glavnega Saveza državnih činovnika i službenika v Beogradu z dne 26. novembra t. l., ter je vsaka utemeljitev za njih upravičenost odveč. Ob enem izjavljajo državni nameščenci in upokojenci, da bodo v dosego povoljne rešitve njihovih vitalnih vprašanj potom svojih organizacij in preko Glavnega Saveza državnih službenika in činovnika v Beogradu zastavili vse svoje sile in celokupno organizatorno moč.

Odposlani so bili tudi brzogajni predsednik vlade g. Nikoli Pašiću, Glav. Savezu in skupščinskemu predsedniku. Vsebinsko brzogajnik priobčimo prihodnjic.

Po zborovanju je poneslo predsedstvo spomenico gosp. velikemu županu v Ljubljani.

O ostalih protestnih shodih v Sloveniji in tudi izven nje prinesemo poročilo v prihodnji številki.

Svita sel!

Z zadoščenjem prinašamo uvodnik »Uč. tov.« iz številke 50, ki se glasi pod geslom: »V eno bojno črto z ostalim državnim uradništvom za materijalna prava! nastopno!

Te dni so se vršili protestni shodi državnega uradništva in manifestacije za prava državnega uradništva.

Zdi se nam, da so ta zborovanja nekako preveč prešla mimo učiteljstva.

Starejši tovariši se še spominjajo, kako potrebno je bilo, da je bila v preteklih desetletjih naša organizacija borbena za materijelno stanje učiteljstva.

Danes je stvar drugačna!

Danes je prežela z vstopom v lastno nacionalno državo naša organizacija tudi važno kulturno in prosvetno misijo, ki jo bo morala izvesti in kateri bo morala v bodoče posvetiti več energije. S tem pa nikakor nečemo zanikati, da mora biti organizacija še borbena tudi v prvem pogledu a s povsem drugačnimi metodami.

Danes spada učiteljstvo med državno uradništvo in povsem krivo je, ako bi hoteli delati materijalno politiko povsem na svojo peš. Treba je skupnega nastopa z ostalim državnim uradništvom in v tem pogledu bomo morali postati nekaki sindikalisti.

Res je, da činovniški Savez ni tisto, kar bi moral biti in kar bi mi hoteli, da bi bil. Toda, če bi vsi resno hoteli, bi lahko bil naša sila in moč. Ne bil bi le marioneta, s katero

poljubno igra ministrstvo financ in vsaka vlada.

Skupna organizacija, sindikalna, bi bila moč!

Vesela bi bila, močna opora, ki jo bomo vsi vkup v bližnji bodočnosti rabili bolj nego v preteklosti.

Utrditi bomo morali svoje centrale, utrditi bomo morali vezi med centralami, a tudi med njenimi deli; predvsem pa se moramo zavedati skupnih zahtev, ki jih imamo in ki nas vežejo ter silijo v skupno borbo.

List prinaša sprejete in odposlane resolucije. Mi smo trdili vedno eno in isto: Eden za vse, vsi za enega. Želimo le, da bi izšlo kaj kmalu — tudi solnce.

Ocena.

Uradniški novi zakon izkazuje ob vsaki priložnosti, kadarkoli se ga hoče praktično vporabljeti, edinole negativen efekt. Skoro bi se dalo trditi, da prizadeti, t. j. vse uradništvo ni zadovoljno niti z eno točko določil. Eno najbolj perečih vprašanj je tudi letna ocena. Zakon določa, da se mora izvršiti ocena vsako leto enkrat in tudi, kdo jo mora provesti. Od te ocene zavisi napredovanje v višje položajne plače.

Pri veliki večini vseh oblastev se je izvršila ocena lani prvi pot, odkar je uveljavljen novi uradniški zakon. Kakor čujemo, izzvala je ta ocena pravcato revolto pri premmogih uslužbencih, to pa iz razloga, ker ni bil podan siguren in odrejen kriterij za ocenjevanje. Zakon je propisal oceno, ni pa določil pogojev in smernic za ocenjevanje. Proglasen ni bil niti kakov pravilnik, kako se naj postopa, niti ni obelodanila centralna komisija pri ministrstvu pravde kakšne tozadevne instrukcije, ki bi veljale za vse resore in za vse, tem resorom podložne oblasti, urade in organe. Ves posel se je kratko in malo prepuštil njihovim starejšinam. Ti starejšine so pa čisto navadni ljudje: niso ne vsegavedni in tudi nezmotljivi niso — kakor pravilno trdi Č. Gl. — poleg vsega imajo vse polno človeških dobrih in slabih lastnosti. Bogpomagaj — pregrešili so se! Prepričani smo, da morda ne namenoma... vsaj premmogimi ne.

Tako se je zgodilo, da so bili ocenjeni uradniki enega resora z istim delom, pa v različnih oblasteh in oddelkih, različno. Trdi se, da je osobito pri finančnih uradih v ocenah prava zmešnjava. Mnogo prav dobrih in sposobnih uradnikov je po zatrdilu poznavalcev razmer ocenjenih slabše, kot so zaslužili. Seveda, vsak ni tako srečen, da bi imel sebi naklonjenega starejšino. Vse te krivice pa zamore odstraniti edinole podan

kriterij, ki bi bil merodajen za vse ocenjevalce. To je prvi pogoj za pravično oceno. Drugi pogoj je ta, da vrši centralna komisija za ocenjevanje pri ministrstvu svojo dolžnost kar najbolj skrupulozno in da ne reši niti ene pritožbe površno. Ta komisija naj najvestnejše prouči vsak posamezni primer; izbira naj material, ki ga naj v obliki pravilnika izroči potem ocenjevalnim oblastem, uradom in organom.

Uradniški zakon je zelo slab; če se bode pa izvajal poleg tega še preko njegovih inštrumentov v smeri nadaljnjega poslabšanja, potem je res boljše, da ga vržejo med staro šaro.

—č

† Franc Ilovar.

Tragična smrt višjega računskega svetnika, računospitača Ilovarka zasluži, da uradniško glasilo ne gre z molkom preko nje. To, kar je storil ta vrlji mož, ta prototip vestnega in idealnega uradnika, ne more ostati brez odmeva v nobenem čutečem srcu, zlasti pa ne v srcu uradnika.

Ni moj namen, da bi veličal pokojnika in ga slavil; v to se ne čutim poklicanega, ker sem ga premalo poznal in ne vem o njem dosti več, kot to, kar sem čul od drugih. Gotovo je rajni Ilovar imel tudi napake — kdo na božjem svetu je brez njih? A če se o uradniku ne more reči nič hujšega, kot da je bil prvovrsten, prenatrčen, preskropulozen in morda celo premalenkosten, ni to naposled nič takega, česar bi se moral sramovati. Da je bil na drugi strani zopet malce prezaupljiv, iz tega se da sklepati, da je bil dobrega, mehkega srca in da je pač druge po sebi sodil. Toda, kakor rečeno, moj namen ni, da bi povzdigoval njegove vrline ali manjšal eventualne njegove napake, meni sploh ne gre toliko za osebo kot za to, kar se je zgodilo: za dejstvo samo torej, ki se mi vidi nad vse simptomatično in ki z bengalično lučjo osvetljuje poštenost in brezmejno vdanost našega uradništva do države.

Kaj se je zgodilo? Nižji uslužbenec je poveril večji znesek, za katerega je bil po obstoječih propisih baje tudi Ilovar odgovoren. Vsaj on je mislil, da je! Dotični uslužbenec mu neposredno niti podrejen ni bil. Pa če bi mu tudi bil! Kam bi načelniki uradov prišli, ako bi jih res delali odgovorne za vsak čin podrejenega uradništva? Mislim, da ga ni šefa na svetu, ki bi bil zmožen, da nadzoruje početje pridelnega mu osebja s toliko natančnostjo, da bi bila absolutno izključena vsaka nekorektnost. Kaj takega zahtevati, bi se reklo, zahtevati nekaj, kar je izven človeških možnosti. Ad imposebile nemo teneur! To, kar se je pripetilo nesrečnemu Ilovarku, bi se pripetilo lahko tudi vsakemu drugemu še tako vestnemu predstojniku. Naj tudi delajo propisi šefa odgovornega za take stvari, čuteče srce ga ne sme obsoditi! Čutečemu srcu pa se morajo naposled pokoriti tudi propisi! Zakaj človek je več kot mrtva črka! Prepričan sem, da bi se tudi Ilovarku ne bilo navzlic propisom nič zgodilo, prepričan celo, da je Ilovar sam dobro vedel, da se mu nič ne zgodi. On je šel vendar prostovoljno v smrt! Ne, ni storil tega iz bojznosti, tudi ne iz ambicioznosti, ker to bi bil egoizem; storil je to temveč iz tankočutnosti in tiste nam Slovencem deloma prirojene, deloma vcepljene, že skoro bolestne tankovestnosti, ki človeku ne daje nikoli miru, ki ga priganja k delu, kakor bič sužnja in ki mu v enomer očita: »Premalo si storil, premalo se pobrigal! Ako bi bil storil v polni meri svojo dolžnost, bi se ono ne bilo zgodilo!«

Strašno je, kadar se začnejo taki očitki! Prav živo si predstavljam stanje ubogega

Ilovarka! Kakor bi se bile zapodile erinije vanj, ga je neprestano preganjala misel: »Nisi bil zadosti vesten, nisi storil svoje dolžnosti, kakor bi jo bil moral!« Vedno ena in ista misel, ki je ni mogoče pregnati! Razum mu veleva, da ni ničesar zakrivil, da je to zgolj nesreča, ki bi zadela v enakih okoliščinah drugega baš tako, kakor je njega. A čut dolžnosti je močnejši kot razum, čut dolžnosti mu očita v enomer: »Ako bi bil storil še to in to, bi se ne bilo zgodilo!« Vé morda, da bi tudi nikdo drugi tega ne bil storil, da bi bil v njegovem položaju vsak drugi postopal baš tako, kot je postopal on, toda za onega, ki je čezmerno tankočuten, ni to nikaka tolažba! On ve samo eno: da se je nekaj zgodilo, vsled česar je oškodovana država, katere korist mu gre nad vse! On ni ničesar zakrivil, on se ni niti najmanje okoristil, a država je bila oškodovana in to ga peče in boli! Pri tem čuti tudi, da je trpela kolikor toliko njegova čast in vse to skupaj je dovolj, da mu napolni srce obup, ki ga premaga naposled tako, da pozabi na ljubljeno soprogo, na ljubljeno dečo in gre prostovoljno v smrt!

Fran Ilovar je umrl mučeniške smrti! Duševne muke so nemara celo hujše od telesnih, vsaj kadar dosežejo tak višek, da zatro v človeku življenski nagon. Slučaj Frana Ilovarka je tak, da mora globoko pretresti vsako človeško srce!

Še ena poteza tega vzornega uradnika nam je znana. Običajno je baje, da dobivajo uslužbenci državnega podjetja, pri katerem je on vršil svoje uradniške posle, od časa do časa malo količino v podjetju proizvajanih izdelkov brezplačno kot nekaj priboljšek. Bržčas je ta običaj udomačen na vsem svetu, pa naj gre že za kako tako ali podobno državno ali zasebno podjetje. Kdo bi mogel zameriti uradniku, ako kaj takega sprejme? A Ilovar ni sprejel! Odklonil je z motivacijo, da mu po zakonu to ne gre!

Zakaj navajam to? Zavoljo tega, ker se v enem delu naše države toliko govori o uradniški zaradi! Ali bodo gospodje v Beogradu zdaj razumeli, zakaj se je polastilo tistikrat vsega prečanskega uradništva tako silno ogorčenje, ko se je osmelil neki višji državni funkcionar pripomniti, da si uradnik vendar laho tudi kaj postrani zasluži? Ali boste dospoda tam doli zdaj verjeli, da tisto ogorčenje ni bilo zgolj komedija, temveč da je prihajalo iz dna globoko užaljane duše?

Sploh bi kazalo, poskrbeti za to, da se slučaj nesrečnega Ilovarka razve po vsej naši državi in da zvejo zanj tudi oni visoki državni funkcionarji, od katerih dobre volje je zavisna usoda našega uradništva. Morda bi se tem faktorjem potem vendar le odprle oči, morda bi vendar le začeli uvidevati, da uradnikov, ki zahtevajo zase primerne prejemke, ne gre zamenjati z navadnimi barantači, ki gledajo samo na to, kako bi se okoristili na škodo drugih. Uradniku, kakršen je bil Ilovar, država ni molzna krava! In s ponosom lahko trdimo: Ni en sam Ilovar med nami! Ako uradnik te vrste zahteva kaj od države, mu gre samo za to, da bi mogel živeti in ostati pošten in čist! Taki uradniki so zlata vredni in so zares stebri države! Kaka kratkovidnost, ako država tako uradništvo od sebe peha in mu odreka ono, kar mu po božjih in človeških pravicah gre! Kaka zaslepljenost, ako vidijo oni možje, ki stoje na čelu državne uprave, v uradniku samo nekakega parasita, ki se ga je treba po možnosti otepati! Ako so res kje kak parasiti, iztrebite jih brez pardona, toda ne indentificirajte z njimi vsega uradništva! Z uradništvom stoji in pade država! Gorje državi, katere uradništvo moralno propada! Še imamo takih korenjakov, kakršen je bil

Ilovar, navzlic vsemu, kar je moralo uradništvo že prestat! Toda nič čudnega ne bo, ako prej ali slej tudi med uradništvom pojem poštenosti zamre, ako se bo napram njemu postopalo še dalje tako, kot se postopa danes! — Kako naj bi bilo uradništvo napram državi pošteno, ako ne bi bila napram njemu država poštena?

Naj bi ne prišlo nikoli tako daleč! Nas vse, ki trpimo, naj bodri k vztrajnosti na poti poštenosti idealizem pokojnega tovariša Ilovarka, kateremu bodi ohranjen med uradništvom vekovečen časten spomin! —nik.

Razlike.

Uslužbenec so se pritožili radi nepravilne prevedbe na Državni svet, ki je v več primerih tudi pritožbam ugodil. Naenkrat pa je mestna kontrola črtala pripadajoče razlike na že dobljene prejemke in na pripadajoče redne zvišane prejemke po ugodnem rešenju Državnega sveta. Mestna kontrola motivira črtanje razlike s tem, da je zmanjkalo na partiji, po kateri so se razlike izplačevale, kredita, in dovoljuje izplačilo razlik samo za nekaj mesecev nazaj, namesto za ves čas, to je od oktobra 1923 oziroma januarja 1924.

Radovedni smo, ali bi se zadovoljil trgovec z dolžnikovo izjavo, da je prvega imel denar, ki ga je do drugega že porabil, ko se je oglašil trgovec s terjatvijo, in da je s tem, ker nima dolžnik več denarja, dolg poravnal?

Neizplačila razlik, kot je to odločila mestna kontrola je jako nezdrav pojav, ki pod nikakim pogojem ne more in ne sme obveljati še nadalje v praksi. Če se pri kazni brezpogojno najde kritje iz uslužbenčevih dohodkov, ne oziraje se, ali bo imel s prebitkom dovolj za življenje ali ne, se mora tudi za dajatve države napram uslužbencem brezpogojno najti kritje.

Po sedmem etu obstoja naše države bi pač lahko že tudi bile zasigurane državniim uslužbencem in upokjencem pravočasno vse njihove dobrine, ki so predvidene z raznimi zakoni.

Če ima državna blagajna dovolj denarja, da more izplačevati dnevno Din 400 posameznim poslancem na dnevnicah, kar jim privoščimo, bi tudi za železničarje in javne nameščence ne smelo manjkati denarja za izplačilo težko prisluženih borih par grošev.

Apeliramo na vse poslaniške klube, kakor tudi na vse merodajne faktorje na državnem krmilu, da uvažujejo, da je neizplačevanje razlike — milo rečeno bresrčnost, ki po našem mnenju ogromno škoduje državnemu ugledu, in da povzdignejo svoj glas v narodni skupščini in zahtevajo, da izplačuje državna blagajna uslužbencem vse prejemke redno, kot jih zakon določa.

Tako piše »Jugosl. železničar.« Morda nismo točno informirani, toda čuli smo, da mestna kontrola sedaj ne nasprotuje izplačilu razlik po razsodbah Drž. sveta, če je kredit na razpolago.

Mišljenja stalne komisije za izvršitev in uporabo uradniškega zakona.

1.) K čl. 245 zak., Ministrski svet bo moral predpisati uredbo, v kateri bi označil stroke, za katere se dovoljuje prestop iz nižje kategorije v višjo; ta člen velja samo za one osebe, ki so že državni uslužbenci. Uslužbenec, ki so po gotovih beneficijah prišli po prehodnih določih v nižjo kategorijo, se ne morejo okoristiti s tem članom 245.

3.) K čl. 15 razvrst. uredbe: Ta člen velja tudi za one osebe, ki so šele pred začetkom svetovne vojne dokončale študije, ali zaradi izbruha vojne niso zamogle vstopiti v drž. službo, (ker so stopile v vojsko).

4.) K čl. 146 zak.: **Ako je bil drž. uslužbenec upokojen po starih propisih**, tedaj se odmeri rodb. pokojnina procentuelno po čl. 148 nov. ur. zakona, a od osebne popokojnine po starih propisih.

5.) K čl. 241 zak.: Kot efektivno trajanje vojnih let se mora računati stvarno na vojni službi provedeni čas, t. j. po faktičnih dnevih brez zaokrožanja.

K čl. 43 zak.: **V primeru ločenega življenja pristojni dodatek za deco** onemu izmed obeh zakoncev, pri katerem so otroci pravno na vzdrževanju, a ne faktično.

7.) K čl. 125 zak.: Kontraktuelni uslužbenec in njih družine nimajo pravice do beneficij iz čl. 125 (odmera penzije in podpore).

8.) K čl. 117 zak.: **Ako so v enem uradu predstojnik in podrejeni uradniki v eni in isti kategoriji, je odrediti njihov rang** po medsebojnem službenem odnošaju, poleg tega pa seveda, tudi po propisih tega člena.

10.) Čl. 235 zak. velja za moške in ženske uslužbenice.

12, 13.) K čl. 112 zak.: Pod pojmom »rodbina« je razumeti samo uslužbenca, ženo, zakonsko in pozakonjeno deco. Zakon predvideva samo **brezplačno lečenje v drž. bolnicah**; tedaj ni mogoče, da bi se odredilo zdravljenje v drugih (samoupravnih, obč.) bolnicah v breme države.

16.) K čl. 64 zak.: **Prestop iz stroke v stroko. Rezerviranje mest v novi stroki je nemogoče**. V novo stroko more priti uradnik le tedaj, ako je izpolnil vse pogoje in ako je v novi stroki mesto izpraznjeno.

17.) K čl. 241 zak., čl. 15 razvrst. uredbe ter čl. 9 zakona o dobrovoljcih iz l. 1921: **Leta, prebita v dobrovoljski službi, ako dobrovoljec stopi po tej službi v drž. službo, se štejejo v zmislu čl. 241 samo po efektivnem trajanju**.

18.) Med členom 108, ki velja samo za drž. uslužbenice in med čl. 124 ni nikake vezi.

2.) K čl. 40 zak.: **Uradnikom in uslužbenem kaznilnic se mora na osnovi tega člena dovoliti brezplačna kurjava in razsvetljava**.

23.) K čl. 137 peti odst. Občinska služba je služba javnih samoupravnih teles.

27.) K čl. 108 zak.: Ako mora zdravnik potovati v kraj, kjer se vrši zdravniška preiskava, mu gredo potni in selilni stroški.

28.) K čl. 230 zak.: **Računski uradniki, ki so v konceptni službi, ne morejo biti prevedeni v I. kategorijo drž. uradnikov**.

30.) K čl. 102 zak.: V drž. službo je vstopiti v 15 dneh etc. Prošnja za podaljšanje roka 15 dni mora biti vložena in rešena pred iztekom tega roka.

32.) K čl. 133 t. 10 in čl. 4, t. 5 zak. **Zadostuje, da je le začasno vojaške službe oproščen**; tudi potem lahko ostane v drž. službi, odnosno, lahko vstopi vanjo.

33.) K čl. 15, 19, 114 in 153: **Odločbo o odpustu iz začasne drž. službe izda oni organ, ki je izdal odločbo o sprejemu v začasno službo**.

IV. Serija:) Ministrstvo za pravosodje, spis št. 17644, spis finanč. ministrstva št. 2117 od 21. junija 1924.

1.) **O reaktiviranju uslužbencev po 1. septembra 1923.** »Za reaktivirane uslužbenice ne važi odredba čl. 230 zakona. Da bi se reaktiviranje moglo izvršiti, potrebno je, da ta lica izpunjavajo sve uslove, koje zakon predviđa za postavljanje u državnu službu.« One, ki

ne izpolnjujejo vseh teh pogojev, je razrešiti službe.

2.) Pogreško glede službene dobe je mogoče popraviti administrativnim putem.

4.) **Nagrade kontraktualnih uslužbencev.** V postavitvenem odloku je treba označiti višino honorarja. Pri izplačevanju odredene nagrade je postopati v zmislu čl. 124 in 64 zak. o drž. rač. (... se mora v vsakem primeru izplačevati nagrade v naprej za izvesten čas onega meseca, ki je nastopil in ki traja. Ur.)

10.) Služba pred dovršenim 21. letom, da celo pred 18. letom starosti se priznava za penzijo, ako je bila priznana že po prejšnjih propisih (in je bil plačan penz. prispevek.)

12.) Absolventi obrtne trgovske šole in nižje ženske obrtne šole spadajo v III. kategorijo, ne glede na mišljenje ministrstva trgovine, ki ga ima o teh šolah.

13.) **O uslužbencih, ki ponovno vstopijo v drž. službo, ozir. prosijo za vstop.** Kam naj se jih razvrsti? Pogoj za vstop v drž. službo je razložen pod t. 1. Po njegovi šolski kvalifikaciji odredi se kategorija. »Stepen osnovne plate odredjuje mu se prema godinama službe, koje mu se po dotadanjem zakonu priznaju za penziju.« Po istih služb. letih se mu računajo tudi roki po čl. 57 zakona.

15.) Po določilih čl. 68, ki veljajo za uradnike, **zamorejo tudi zvaničniki in sluge prestopiti v uradniške kategorije**, če izpolnijo pogoje, ki jih citirajo določila čl. 63, 64, 65, 66 in 67 ur. zakona. (Če bi morda koga zanimalo, v kakšen položaj prejde zvaničnik ali sluga, ki prestopi v uradniško kategorijo, katero osnovno plačo dobi, katero kategorijo in grupo, naj se obrne na uredništvo, a mora citirati točko in serijo teh objašnjenj. Ur.)

17.) Leta advokature se računajo po čl. 237 zak. o ur. tudi za odmero osnovne plače, (kakor za penzijo).

19.) Stanarina se zniža vsem onim, ki imajo pri kaznilnicah in pri sodiščih naturalna stanovanja; vsi spadajo pod določila čl. 39 zakona.

24.) **Kateri redni kadroški rok se naj odbija, z ozirom na dejstvo, da so nekateri služili 1, 2, 3 in 4 leta v redni vojski.** Osnove zakon ne pozna, »zato treba, da se u svakom poedinom slučaju odbije, naime roka, onoliko koliko je taj rok stvarno i trajao.

(Dalje prihodnjić.)

Vestnik.

Specijalne doklade. Kakor smo zoznali, pritiska finančno ministarstvo, da se § 49. dvanajstinskega zakona za avgust—november 1925 izvede doslovno, striktno. Potemtakem odpadejo vse izredne doklade tudi sodnemu osebju, ostanejo pa doklade finančnim kontrolnim organom za izvrševanje kontrole po t. t. 99 a zakona o taksah. Kaj so pozabili na geslo: Divide et impera? Nam je to ljubo; marsikdo se bode zopet spomnil skupne matice, ko mu gre za kožo.

Ocenjevanje državnih uradnikov. V smislu čl. 72—87., zakona o državnih uradnikih in uslužbencih, bi se morala že do konca l. 1925 izvršiti ocenitev vseh državnih uslužbencev. V to svrhu so sestavljene oblastne komisije, da izvršijo ocenjevanje, ki je potrebno zaradi razvrščenja državnega uradništva.

Ali je dopustna pritožba proti rzsodbi Državnega sveta? Državni svet s precejšnjo naglico rešuje pritožbe proti prevedbi. Rešenja Državnega sveta dobivajo tovariši povečini negativna in se zahteva od vsakega tovariša Din 100 takse, ker je bila pritožba po mnenju Državnega sveta neutemeljena in vsled tega odbita. Pripominjamo, da pa s tem, da je pritožba odbita po Državnem svetu, še ni izrečena končna odločitev in da ima vsak uslužbenec možnost po čl. 44 in 45 zakona o Državnem svetu in upravnih sodiščih, da prosi s ponovno prošnjo za obnovitev postopanja. Prošnja se mora poslati v dveh izvodih naravnost na Državni svet v Beograd.

Železničarske personalne hiše. Po novinah smo zoznali, da je gospod minister saobračaja ugodil vlogi UJNZ. v Beogradu v toliko, da se bodo zidale tudi v Ljubljani po dve hiši za železniške uslužbenice. To je menda edini uspeh, ki ga bodo deležni, pa samo železničarji — iz 12milijskega fonda za uradniška stanovanja po poslednjih dvanajstinah. Sedaj ste zadovolni, kaj!

Zopet novi uslužbenki listi — osebne popisnice. Na podlagi čl. 115. čin. zakona je minister pravde izdal sedaj za vse resore predpis novih uslužbenkih listov. (»Uradni list« št. 107 od 30. novembra 1925.) Državna tiskarna v Beogradu je izdala sedaj tiskovine za vse resore po tem predpisu. Vsak uslužbenec si mora sam nabaviti po dva izvoda uslužbenkega lista. Novost je ta, da bodo v uslužbenkem listu tudi fotografije državnih uslužbencev. Po izdanem predpisu morajo biti z dnem 31. decembra 1925 novi uslužbenki listi izvršeni. Podrobni predpisi so razvidni iz »Uradnega lista«.

Razglas o podalševanju veljavnosti legitimacij za državne uslužbenice. (»Uradni list« št. 107, leta 1925.) Po členu 90. pravilnika o voznih olajšavah na državnih železnicah, objavljenega v »Uradnem listu« z dne 17. novembra 1924, št. 336/105, podaljšuje veljavnost legitimacij državnih uslužbencev, upokojencev in njih rodbinskih članov ono oblastvo, pri katerem je uslužbenec dne 1. januarja naslednjega leta v službi ali od katerega prejema pokojnino. — Pri podalševanju je treba upoštevati zlasti odredbe člena 92. pravilnika. — Do legitimacij za polovično vožnjo imajo pravico vsi aktivni uslužbenici, ki so po zakonu o civilnih uradnikih in ostalih državnih uslužbencih iz leta 1923., nadalje častniki in vojaški uslužbenici, ki so po zakonu o ustroju vojske in mornarice iz leta 1923. postavljeni za državne uslužbenice. — Kontraktualni uslužbenici, s katerimi je sklenjen formalni dogovor po poslednjem odstavku člena 130. zakona o civilnih uradnikih in ostalih državnih uslužbencih, imajo pravico do legitimacij samo zase, ne pa tudi za rodbinske člane. — Dnevničarji in honorarni uslužbenici nimajo pravice do legitimacij. — Upokojeni državni uslužbenici in častniki, nadalje njih vdove in sirote imajo pravico do legitimacij, dokler prejema pokojnino in draginjske doklade. — Rodbinski člani aktivnih državnih uslužbencev, častnikov in upokojencev, t. j. žene in zakoniti otroci, imajo pravico do legitimacij, dokler prejema uslužbenec ali upokojenec zadnje rodbinske doklade. Veljavnost modrih legitimacij za aktivne državne uslužbenice in častnike se podaljša tako, da se overovi na tretji strani legitimacije z žigom in s podpisom uradnega starejšine zgornja rubrika; v sivih legitimacijah za upokojence in rodbinske člane aktivnih in upokojenih državnih uslužbencev pa je treba na sedmi strani na isti način overoviti dve rubriki, in sicer zgornjo in spodnjo. — **Direkcija državnih železnic v Ljubljani**, dne 27. novembra 1925.

Prošnja. Ponovno prosimo vse gospode tovariše, katerim smo poslali nabiralne pole, naj žrtvujejo nekaj časa za naše glasilo in mu pridobijo novih naročnikov. Doslej so nam vrnili razum v zadnji številki navedenih treh gospodov tovarišev nabiralne pole sledeči gospode: Ivan Drašler, Mokronog, z 1, Mijo Potočnik, Gor. Radgona, s 4, Viko Koritnik, Brdo, z 2, Anton Cvahte, Celje, s 3, Fran Butolen, Maribor, z 12, Anton Močnik, Maribor, s 5, Alojzij Rozman, Novo mesto, s 6, Oroslav Verhovnik, Prevalje, z 9, Josip Simerl, Šoštanj, s 3, Ivan Zagorc, Višnja gora, s 3, Ante Grafenauer, Vranks, s 4, Fran Rendla, Krško, s 7, Stane Vedlin, Kamnik, z 10 novimi naročniki. — Kar je uspelo tem gospodom, katerim se za njih požrtvovalni trud najiskreneje zahvaljujemo, posreči se tudi ostalim, če le slede njih vzgledu in agitirajo za list povsod med tovariši. Le malo dobre volje in več čuta solidarnosti in uspeh ne bo izostal. Žalostno pa je, da smo od 150 razposlanih nabiralnih pol dobili doslej nazaj le 16, med temi iz Ljubljane le dve. Gospode tovariše, ki še niso obnovili naročnino za tehoče leto, ujudno prosimo, da store to takoj ter poravnajo tudi morebitne zaostanke, če ne že vsega, vsaj nekaj, ostalo pa pozneje. Vsem gospodom tovarišem, ki so s poslanimi jim seznama zaostankov le te izterjavali, se najtopleje zahvaljujemo in jih prosimo, da nam store to uslugo tudi v bodoče.

Uprava.

Za »Tiskovni sklad« »Našega Glasa« so nabrali: G. Josip Simerl v Šoštanj 410 Din, od teh so zbrali 70 Din javni nameščenci in upokojenci na protestnem sestanku 18. decembra 1925. G. Anton Cvahte v Celju 90 Din, darovalo uradništvo davčnega okrajnega oblastva v Celju. G. Ante Grafenauer v Vranskem 85 Din. G. Mijo Potočnik v Gor. Radgoni 20 Din. G. Ivan Zagorc v Višnji gori 10 Din. — Nadalje so darovali: G. Jožef Kolečič v Ljubljani in g. Rupko Brovet v Trebnjem, vsak po 10 Din. G. Adolf Arko v Ljubljani, g. Josip Simerl v Šoštanj in g. Franjo Ambrožič v Trebnjem, vsak po 5 Din. — Najiskrenejše se zahvaljuje vsem gg. tovarišem nabiralcem, kakor tudi darovalcem u p r a v a.

Občni zbor Udruženja državnih nameščencev in vpokojencev v Kranju se vrši v nedeljo dne 24. januarja t. l. ob 10. uri v gimnaziji. Dnevni red: 1.) Poročilo odbora. 2.) Poročilo preglednikov računov. 3.) Volitev novega odbora. 4.) Določitev članarine. 5.) Slučajnosti. Člani se vabijo, da se udeležijo občnega zbora v polnem številu.

TOVARNA ČEVLJEV PETER KOZINA & KOMP. izdeluje odslej naprej tudi lahke damske čevlje ter čevlje za gospode na novejšje forme in najboljšje kvalitete. Prodaja na malo: Ljubljana, Breg 20, Aleksandrova cesta 1, Prešernova ulica; Zagreb, Račkova ulica 3; Beograd, Knez Mihajlova ulica 4.

Društvo sodnih poduradnikov in slug v Ljubljani sklicuje svoj redni občni zbor na dan 2. februarja t. l. ob 2. uri popoldne v justično palačo, soba št. 28, v Ljubljani. Dnevni red glasom društvenih pravil. Pozivamo tovariše z dežele, da se občnega zbora po moštvenilo udeležijo, odnosno da vpošljejo pooblastila ljubljanskim tovarišem. — V Ljubljani, dne 7. januarja 1926. — Odbor.

Redni občni zbor Društva državnih pisarniških uradnikov se bo vršil dne 2. februarja t. l. ob 9. uri dopoldne v restavraciji Miklič, poleg glavnega kolodvora. — Dnevni red: 1.) Poročilo odbora. 2.) Poročilo preglednikov. 3.) Eventualna sprememba pravil. 4.) Določitev članarine. 5.) Določitev prispevkov za pogrebni sklad in višine posmrtnin. 6.) Volitev novega odbora. 7.) Slučajnosti. Udeležba obvezna in dolžnost vsakega člana. — Za odbor: Rus, tč. predsednik. — Mislej, tč. tajnik.

Speci alna mehanična delavnica

za popravo pisalnih, računskih, kopirnih in razmnoževalnih strojev kakor tudi registrirnih blagaj. Razne tipke in pisave za pisalne stroje vseh sistemov spremenim po naročilu in vzorcu. Tehnična znamenja.

LUD. BARAGA, Ljubljana,

Selenburgova ulica 6.

Telefon 980.

**VAN KASTER
CACOA**

Je vendar najboljši!

Neprekosljivi so le
EXCELLA

šivalni stroji

Nedosežni v konstrukciji in materialu.

Izredno nizke cene.

Oglejte si jih pred nakupom!

J. GOREC, Ljubljana

(palača Ljub. kreditne banke.)

**Najnižje
cene!**

Nabavljalna zadruga državnih nameščencev v Ljubljani

**Državni usluž-
benci, kupujte v
sveji zadrugi!**

priporoča svojim članom nakup najfinejše bačke moke, sladkorja, kave, oja, masti, riža, testenin, pralnega in toaletnega mila, dišav, južnega sadja in sploh vsega špecerijskega in kolonijalnega blaga. — Pri večjem odjemu izredne cene. — Velika izbira **dežnikov** in **predpražnikov**. Izdeluje najfinejše in najtrpežnejše **čevlje vseh vrst** po meri in naročilu. —

Kdor kupuje v zadrugi, kupuje pri sebi!

**Priporoča se
I. Korenčan**

trgovina pletenin, norimberškega in galanterijskega blaga na veli o in malo.

Velika zaloga volne za pletenje jumperjev, nogavic itd. Cene nizke — postrežba točna.

Ljubljana, Mestni trg 20.

Velika zaloga

fotografičnih aparatov in potrebščin.

Drogerija

**Anton Kanc sinova, Ljubljana,
Židovska ulica 1.**

Najboljši šivalni stroji in kolesa edino le

Josipa Petelinca znamka **Gritzner in Feniks** za rodbino, obrt in industrijo

Ljubljana blizu Prešernovega spomenika

Pouk v vezenju brezplačen. Večletna garancija

Delavnica za popravila.

Na veliko Telefon 913 Na malo

Razširjajte „Naš Glas“!

Pri J. Trpinu v Mariboru na Glavnem trgu št. 17

se najlažje kupi perilo, obleke, dežnike itd. **ker je res prav poceni.**

Specijalna trgovina štetarskih izdelkov priporoča tudi svojo veliko izbiro speminskih izdelkov, galanterijo in parfumerijo

M. Mihelič

Ljubljana, Šelenburgova ul.

Fran Igljč krojaški atelje

LJUBLJANA, Kolodvorska ul. 28

Izdeluje se za dame in gospode po najnovejših krojih. — Lastna zaloga modnega blaga. — Uradnikom znaten popust ali na obroke.

F. Szantner, Ljubljana Šelenburgova ul. 1.

Špecialist za ortopedična in anatomska obuvala in trgovcev čevlji.

Modna in športna trgovina za dame in gospode

P. Magdič

LJUBLJANA

nasproti glavne pošte.

Telefon int. 438.

Priporoča se

modna trgovina

A. Šinkovic nasl. K. Soss

LJUBLJANA, Mestni trg 19.

Tovariši!

Priporoča se Vam trgovina s papirjem, pisarniški in šolski potrebščinami

K. Tilla nasl. A. Gruber

Ljubljana, Kongresni trg št. 8.

Prvovrstno blago in zmerne cene

L. Mikuš

Ljubljana, Mestni trg 15.

priporoča svojo zalogo dežnikov ter sprehajalnih palic

Popravila se izvršujejo točno in solidno

C. J. Hamann, Ljubljana

Vam nudi najsolidnejši vir nakupa perila, opreme nevest, novorojenčkov, perja, puha in modnih potrebščin.

Predtiskarija modernih ročnih del.